

**Ik zie dingen en ik zeg:
'Waarom?'**

**Maar ik droom dingen die er
nooit geweest zijn en ik zeg:
'Waarom niet?'**

**Als je kind negatieve aandacht
vraagt, is dit een uitnodiging
om positieve aandacht te
geven aan een (kind)stuk in
jezelf**

**"Opvoeden is loslaten in
vertrouwen"**

**De beste manier om
chaos te veroorzaken, is
alles te willen regelen**

**Een kind dat zijn
eigen weg gaat, kan
nooit worden
ingehaald**

**Kinderen hebben liefde
nodig,
vooral degenen
die het niet verdienen**

**Ik ben verantwoordelijk
voor wat ik zeg, niet voor
wat jij verstaat**

**Onvoorwaardelijke liefde
is; houden van je kind
zoals het is, niet zoals het
zou moeten zijn**

Kinderen dromen en de ouders zijn de realisten...maar wat nu als het andersom zou zijn...en je als ouder zou kunnen dromen...dromen over je gezin(sleven) en hoe dat er uitziet in jouw droom...wat nu als je daarbij zou denken 'waarom niet?'

 Pentakelopvoedcoaching.nl

Kinderen doen niet 'lastig' om jou te pesten. Het gedrag raakt jou zo, omdat er iets in jou leeft, wat jij lastig vindt. Je kind richt simpelweg telkens jouw aandacht daarop, totdat je dit stuk in jezelf gaat 'aankijken'. Pas dan hoeft je kind het niet meer te doen.

 Pentakelopvoedcoaching.nl

Kinderen hebben, om zich optimaal te ontwikkelen, ruimte nodig. Soms (vaak) meer ruimte dan wij durven geven. Het gaat vooral om ruimte om te experimenteren, fouten te maken, om te vallen en weer op te staan.

Dáárvoor ruimte geven, vraagt van jou vertrouwen. In je kind, maar vooral ook in 'dat het wel goed' komt.

 Pentakelopvoedcoaching.nl

Moeders zijn er vaak erg goed in: voor iedereen denken wat er nodig is en het regelen. Heel lief, maar niet altijd liefdevol. Het creert 'hulpeloze' kinderen (en partners;-).

Bovendien is het onmogelijk om in je eentje alle ballen hoog te houden. Dus: leer je kinderen nu ook alvast jongleren.

 Pentakelopvoedcoaching.nl

Kinderen hebben hun eigen pad te gaan en maken (naarmate ze ouder worden) keuzes waar jij als ouder misschien niet blij mee bent. Toch is het niet altijd de beste weg om in te grijpen. Er bestaat een kans dat je kind dan niet zijn eigen leven leidt, maar het leven wat jij voor hem/haar uitstippelt. En dat kan nooit de bedoeling zijn toch?

 Pentakelopvoedcoaching.nl

Kinderen met boos, lastig of onaardig gedrag, zeggen eigenlijk; 'help, ik heb je nodig! Ik kan het (even) niet zelf oplossen.' Zij hebben dus het hardst jouw liefde en steun nodig.

 Pentakelopvoedcoaching.nl

Wanneer je kind in boosheid 'Stomme Mama' roept, dan bedoelt hij/zij dat ie boos op je is en je nu even 'stom' vindt. Maar als jij in die situatie je machteloos en onzeker voelt, dan 'hoor' jij: "mijn kind vind mij geen leuke moeder", of "ik doe het niet goed". Met onaangename gevoelens als gevolg. Je kind is dan niet verantwoordelijk voor dat gevoel, daarin mag je dan voor jezelf zorgen....

 Pentakelopvoedcoaching.nl

Iedereen wil het voelen: onvoorwaardelijke geliefd zijn. Als kinderen ouder worden kan het lastig zijn dit gevoel te (blijven) voelen en uiten. Je kind doet iets wat niet mag, of 'gewoonweg vervelend'. Bedenk dat kinderen ondanks dit gedrag (of misschien wel juist in dit gedrag, nog steeds recht hebben om onvoorwaardelijke geliefd te zijn.

 Pentakelopvoedcoaching.nl